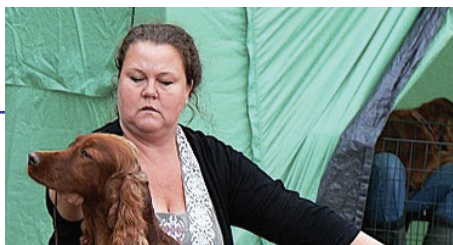

Att ställa hund som **förtio-taggare** är inte **bara** att ställa hund!

Text: Mariana Ahnberg

Förberedelserna är faktiskt ganska traumatiska och efterverkningarna också för den delen... för att inte säga själva uppvisningen.. Det här handlar om en kvinnas = mina (i sina bästa år? Hm) bestyr och tankar... För jag kan ju bara relatera till mina egna besvär, erfarenheter och kropp.

Förberedelserna innebär allt som oftast att man lägger fram lämpliga kläder dagen innan, ibland två uppsättningar, men som ni alla förmodligen vet har vi kvinnor ALDRIG någonting att ta på oss, hur mycket kläder vi än har!! (lustigt fenomen det där)

Dagen D ligger halva garderoben på sängen, golvet och upphängt/kastat lite här och där, mannen försöker sig på att lugna ner situationen lite emellan mina vändor in och ut i frysen (förklaring kommer), men det får ju såklart helt fel effekt!! Vad vet han? Han säger bara att det är fint, för att jag ska: 1. Bli färdig någon gång 2. Han ljuger för att retas, det är inte alls fint och jag e fet 3. Han tittar inte ens 4. Han bryr sig inte... Å normalt så skulle det vara solklart accepterat men med stress och nerver klickar inte det i kvinno-hjärnor... i alla fall inte i min.

Några enkla klädes-grundregler har jag dock genom ganska jobbiga erfarenheter arbetat fram och delger nu alla er som kan ha liknande problem och vill ha lite råd...

Understa lagret måste såklart sitta stadigt det går inte att ha underbyxor som rullar ner inunder understa magen när man springer, dessutom "hoppas" understa magen om inte underbyxorna håller fast den i ett stadigt tag, den bästa modellen har kanten mellan understa och mellersta magen (Ja det är inte bara kor som har fler magar än en) välj också ett material som inte är för glansigt, varför ser ni nedan...

Så ett riktigt viktigt plagg till, här måste det också till ordentliga grejor, helst av sorten sport, varning dock för alldeles för tigha modeller, det är inte snyggt med byst på ryggen, tillsammans med alldeles för tigha hållain modeller på underbyxor kan det lätt bli lite michelin-gubbe effekt, man blir liksom lika runt om, för det man håller in måste ju såklart ta vägen någonstans.. (fick jag om inte annat lära mig då jag i min blåsta dumhet köpte en korsett tänkt att ha under bröllopskläningen

antal år sedan, det slutade med att jag och min man vred oss av skratt, herregud det är tur man har humor och kan bjuda på sig, men likväl en ganska traumatisk aha-upplevelse, man kan inte gömma sig, eller stoppa undan något den lätta vägen.

Byxor eller tights bör vara högt skurna och inte av ett alltför glansigt material, då linnigen lätt glider med då man böjer sig fram eller ner, här är det viktigt att brallorna stannar i upplåget.. Kombinera material i byxa och underbyxa så de alltså inte glider mot varandra. Köp absolut inte för lågt skurna byxor som du sedan drar upp alldeles för långt, det bildas då lätt en "kamel tå" och i så fall måste en längre tunika till för att täcka den.. Jag brukar försöka dölja mina värsta skavanker med olika tunikor tänk dock på urringningen.. En T-shirt under fixar till det mesta och absorberar svetten så att tunikan kan fladdra lite snyggt och döljer tillståndet.

Tips vid påklädning för oss som lätt blir varma och med en tomatröd effekt är att lite då och då under bestyren klämma in sig mellan frysen och frysskåpsdörren.. Har man frysex kan man luta sig in över, bättre effekt nås om du drar ner locket lite... låter kanske helt sjukt och det är det kanske... men det hjälper! På vintern kan man såklart gå ut om man inte har grannar. Tänk också på att färgen på dina kläder ska matcha den kommande röda nyanzen i ditt ansikte. Man kan låtsas att det regnar också eller att det är risk för det, med höga stövlar och lång kappa behöver man bara visa knäna.

Själva Uppvisningen

Det är nu ditt noga förberedande betalar sig. Har du valt underkläder på rätt sätt ser du inte ut som en Michelin-gubbe och magarna skumpar ytters lite, bysten hoppar inte ut och rasar heller inte i backen när du intar den framåtlutande positionen, byxorna sitter kvar och du visar inte vilken färg dina underbyxor har.

Uppvisningen är i mångt och mycket ett gymnastikpass på elitnivå, man ska elegant med långa vägvinnande steg löpa runt hålla koplep lite käckt och världsvant och utan att visa för mycket att man balanserar upp hela hyddan med den andra. Efter halva varvet börjar man flåsa man intar den röda ansträn

gda looken och sen börjar håret och kläderna klibba sig, när man äntligen är framme så ska man iväg igen.. Sen får man stanna men då börjar det värsta: Raka ben, puta med rump

an, sträck på ryggen, ut med armarna, in med magen, bysta upp dig, och upp med trynet, se glad ut och inte ansträngd. Man kan välja att sitta på huk eller knä också men då måste man veta att man kan ta sig upp elegant eller hm överhuvudtaget.

Inga självklara grejor det där, sen ska ju hunden stå fint också och då kommer det, tipsen och de goda råden: Svansen! Mariana håll ut svansen! Så! Inte så! Mariana! Hallå! Tassen! Huvudet! Så ja! Fint! Bra!... Som om man inte hade nog med sig själv, herre gud de skulle bara veta!

Efterverkningarna Har man nu klarat att välja rätt kläder och känt sig någorlunda ok, fixat ställa hunden utan att flåsa alltför mycket och känner sig fräsch nog att bli fotad... så har du haft en lyckad dag... Grattis!

Men så är ju knappast min verklighet, för även om kläderna sitter som de ska så är jag ordentligt varm och svettig (ingen fryser så långt ögat når).. med den rödflammiga biverknigen av det, kroppen värker efter det hårda gymnastikpasset... sminket brukar inte finnas kvar, i så fall ytterst flyktigt och inte där det långt tidigare vart ditsatt, håret har klibbat fast i nacke och tinningar, ligger platt och slickat... det är nu kamerorna kommer och det är nu man känner att ansiktet förmodligen av utmattning, svett och alla möjliga omständigheter är både rött och rundare än en blåsfisk, man bränner av ett stort leende som omedelbart fixar till dubbelhakorna, för glad är man ju såklart och sen är det bara att vänta och se vart bilderna dyker upp och hur djävliga de blev.

I år ska det bli annorlunda, jag bantar inför Beach 2011 (gör jag varje år men resultatet låter tyvärr och konstigt nog vänta på sig) och jag tänker flyga fram med eleganta, lätta outtröttliga steg, men en käck utsläppt frisyr som fladdrar i lagom varm vind. Perfekt makeup som inte svettas bort. Jag ska le underbara leenden som inte tar fram några hakor. Jag ska ha snygga jeans som sitter på halva häcken utan att de rör sig, jag ska ha tigha kläder utan svettfläckar.... Jag ska.... Jag ska... jaja åtminstone kanske komma ihåg att hålla svansen rak!

Mariana

